

Waarom Neukölln maar 'hip' blijft

26 maart 2026

Berlijn staat bekend als 'arm aber sexy', vrij naar de flamboyante voormalige burgermeester Klaus Wowereit (2001-2014). Maar wat is er van over? En waarom is de wijk Neukölln zo gewild, vooral bij de Britten?

Foto: Een van de talrijke cafeetjes in Neukölln. (Urban Inspiration)

Neukölln is een wijk ten zuiden van het Berlijnse midden, want van een echt centrum van Berlijn is moeilijk te spreken. De omvang is naar Nederlandse maatstaven enorm. Met 307.000 inwoners zou het een middelgrote stad in ons land overtreffen. De wijk (Bezirk) telt maar liefst meer van 150 nationaliteiten waarbij inwoners met een Turkse afkomst veruit in de meerderheid zijn. De helft van de inwoners is Duitser zonder migratie-achtergrond.

De wijk is vooral in trek bij jonge buitenlandse toeristen. Het wordt vooral door Britse bezoekers als de 'place to be' beschouwd. In [een commentaar](#) verbaast de

Berliner Zeitung zich daarover en schrijft: *“Beste Britten, vergeet Neukölln maar! Berlijn heeft echt spannendere plekken.”* En somt dan vervolgens een aantal volgens de krant andere ‘spannende’ plekken op.

Heinz Buschkowsky was van 2001 tot 2015 burgemeester van de omvangrijke wijk van Berlijn: Neukölln. Een burgemeester die meer op straat te vinden was dan op het stadhuis, ‘street wise’ was hij dus zeker. Hij is kritisch op de ontwikkelingen in de wijk. Buschkowsky: *“Je ziet nu veel galerieën, kleine bars, winkels voor elektrische gitaren of vioolbouwers en veel ‘werkplekverhuurders’, die verhuren een werkplek met internetaansluiting. Ja dat is tegenwoordig in.”*

Hij zag tijdens en zijn ambtstijd ook de problemen van de wijk.

Buschkowsky ziet weinig tot geen effect op de thema’s waar het volgens hem echt om gaat: de grote sociale problemen, de armoede, de -volgens hem- gefaalde integratie van allochtonen in de Berlijnse samenleving. *“Wij in Neukölln zijn slechts een periode in het leven van deze jonge starters. In een paar jaar zitten die in een sollicitatiegesprek op te scheppen dat ze een paar jaar Neukölln hebben ‘overleefd’, dus wel tegen een stootje kunnen.”*

De toestroom van veelal jonge toeristen, waarvan een aantal een paar jaar blijft hangen in de wijk, heeft voor een opwaartse druk op de huren gezorgd. De vaste bewoners, waarvan velen krap bij kas zitten, worden daardoor gedwongen tot verhuizing. Zelfs de bio-broodjes zijn een indicatie van de verhipping van de wijk, broodjes die een veelvoud kosten van die in de buurtsuper te vinden zijn.

Voormalig vliegveld Tempelhof nu een grote stadsspeelplaats in Neukölln (Urban Inspiration)

Met de sluiting van de bekende luchthaven Tempelhof in 2008, stopte ook het tergende lawaai van de stijgende en landende vliegtuigen. De landingsgestellen scheerden soms enkele meters over de daken of langs de gevels van de woonblokken in het naastgelegen Schillerkiez.

Toen het vliegveld voor vliegverkeer werd gesloten heerste vooral de stilte. Alles was met een klap geschiedenis: het NAZI-verleden, de Amerikaanse militaire basis, de springplank voor de luchtbrug om Berlijn tijdens de Russische blokkade (1948/1949). Twee jaar na de sluiting zou Tempelhof in 2010 weer opengaan, echter nu voor de bewoners van de stad. Het werd het grootste 'speelveld' van Berlijn en wellicht de wereld en maakt deel uit van de zo geprezen vrije en openbare ruimte.

Vooraf met de heropening als openbare vrije ruimte steeg de populariteit van de nabij gelegen wijk Schillerkiez (deel van Neukölln). Studenten, Spaanse jongeren op zoek naar werk en jonge (veelal autochtone) gezinnen trokken naar de wijk. De oudbouw herwon haar charme. Terrasjes, eethuisjes en cafeetjes in rauwe stijl namen de plek in van de oude buurtwinkels. Met de stijgende huren moesten de minder gefortuneerde bewoners, vaak allochtonen, de wijk verlaten en op zoek

naar goedkopere huisvesting.

De bij velen zeer geliefde daktuin Klunkerkranich (Urban Inspiration) Ondanks de pogingen van de Berliner Zeitung om toeristen te wijzen op andere 'spannende' plekken in de stad, zal Neukölln, ondanks al haar problemen, nog wel even geliefd blijven bij de instormende backpackers. Zo zal de daktuin [Klunkerkranich](#) bezoekers naar de wijk lokken. Lekker luieren in de zon, biertje of cappuccino erbij, de ruis van de drukke Hermannstraße achter zich latend.

En niet in de laatste plaats zal het voormalige vliegveld Tempelhof nog lang de topattractie van de hele stad blijven, een speelplaats van ruim 360 ha. De naar ruimte voor woningbouw hunkerende stad, lonkt naar zoveel ruimte. Maar het veld is inmiddels heilige grond. Een referendum in 2014 over een beperkte bebouwing strandde dan ook jammerlijk. Geen enkel Bezirk, ook de verafgelegen wijken, stemden vóór bebouwing.

Neukölln, een verrommelde wijk, vol leven, multiculturaliteit en 'hippe' plekken, zal nog lang haar aantrekkingskracht behouden.